

Castell de Ferro - Cofrentes.

Torre de la Mamola.

10-12-2010. Castell de Ferro - Cofrentes.

Na afscheid van Ko en Riet en enkele woorden met Eddie vertrekken we om 9.05 uit Castro de Ferro. Het is een grijze en soms zelfs regenachtige dag. We gaan de A7 op en volgen die honderden kilometers lang. Om 9.20 gaan we onder de Tunel de Momola door mete tanken een toren er op. Zo'n 25 minuten later rijden we langere tijd door de zeeën van plastic om Adra heen.

Om 10.15 zien we vanuit de hoogte het kasteel en de havens van Almeria.

Zee van plastic, Adra.

Zee van plastic, Adra.

Kasteel, Almería.

Bij Cabo de Gata wordt de route van oost naar noord verlegd. De lucht wordt noch grauwer en het waait fiks. Bij Sorbas (10.55) begint het dan te regenen. Vijf minuten later zien we een schat van een Barranco Tesoro.

We tanken even later bij Vera vol, zodat we verder kunnen. Vanaf Lorca (12.05) komen we in een gebied met vele dorpen, die een kasteel boven zich hebben. Of soms is het beter te zeggen dat het kasteel een dorp onder zich heeft. Bij Lorca gaan we door de 6000 km grens.

Vera.

Fort, Lorca.

Voetbalstadion, Murcia.

Nat en grauw.

Sax.

Villena.

Parkeerplaatsen zijn aan deze wegen zeer zeldzaam, maar bij Alhama de Murcia vinden we een picknickplaats aan uitgestrekte boomkwekerijen. Zoveel olijfbomen in een pot hebben we nog nooit gezien. Om 13.25 steken we de Rio Segura over en even later zien we het voetbalstadion ver buiten Murcia. Bij Elx gaan we van de A7 naar de A31. We zien weer kastelen bij Sax, Villena, Almansa en Ayora.

Uitgestrekte wijngaarden.

Ayora.

Teresa de Cofrentes.

Teresa de Cofrentes en Jarafuel zijn hoog tegen de bergflanken op gebouwd.
In Jalance gaan we te voet op zoek naar een supermarkt, maar alles is op de knip tot 17 uur en wij hebben geen zin nog 3 kwartier te wachten.

Jarafuel.

Jalance.

Jalance.

Jalace.

Embassament de la Embarcaderos.

Via Cofrentes rijden we naar het Embassament de Los Embarcaderos. Daar zien we enige mooie plekjes vlak bij het stuwmeer daar. We rijden door tot aan de plek waar de rondvaartbootjes liggen, die 30 km door de kloof van de Rio Júcar varen. (In het seizoen waarschijnlijk.) Tijdens zo'n tocht ziet men waarschijnlijk (wilde) Mouflons en Berggeiten. Dit moeten we onthouden.

Río Júcar.

Net voor de schemering komen er twee politicauto's aanzetten (guardia civil en lokale politie) om vissers weg te sturen. Ons laten ze met rust. We staan dus goed!

Río Júcar.

Ruta fluvial del Júcar

Desde Embarcaderos, punto en el que nos encontramos, se puede realizar un recorrido en barco por el Río Júcar. Esta ruta fluvial llega hasta la población de Cortes de Pallas, en un recorrido de casi 30 kilómetros (i+iv), en el que pueden apreciarse espectaculares parajes de la Muela de Cortes, con un gran valor botánico, geológico y zoológico.

La Muela de Cortes es un altiplano de considerables dimensiones (36.000 Ha) perteneciente a las últimas estribaciones del Sistema Ibérico. Se encuentra a una altura media que oscila entre los 800 y los 900 metros. Desde el año 1973 esta zona se encuentra declarada Reserva Nacional de Caza.

El Río Júcar discurre encajado en la Muela, ejerciendo de agente erosionador de esta gran plataforma conformada por calizas, yesos y arcillas. El resultado son espectaculares cañones que alcanzan en algunos puntos hasta 400 metros de altura.

En el margen izquierdo del río, situado en la Muela del Cinto, se encuentra el Castillo de Chirel, edificación militar y defensiva de gran importancia histórica durante la Expulsión de los Moriscos (S.XVII)

In this point it starts a boat trip by the River Júcar. This river route joins the wonderful place of Embarcaderos with the town of Cortes de Pallas. The trip is 30 km long. During this trip, one can enjoy of the landscape of Muela de Cortes, of a great botanical, geological and zoological value.

Muela de Cortes, which belongs to one of the last foothills of the Iberian System, is an altiplano -high plain- of considerable dimensions (36,000 Ha), which is placed at an average height that is between 800 and 900 meters. It has an important and rich flora and fauna. In 1973, this area was declared as a Hunting National Reserve.

The River Júcar goes between the Muela, acting as an eroding agent of this great platform made up of limestone, gypsum and clay. As a result, we find the spectacular canyons that reach at some points up to 400 meters high.

The Castle of Chirel is placed over a hill in the left margin of the river. It is a military and defensive building of great historical importance during the Expulsion of the Moriscos (17th century).

Cofrentes - Oloron Ste. Marie (F).

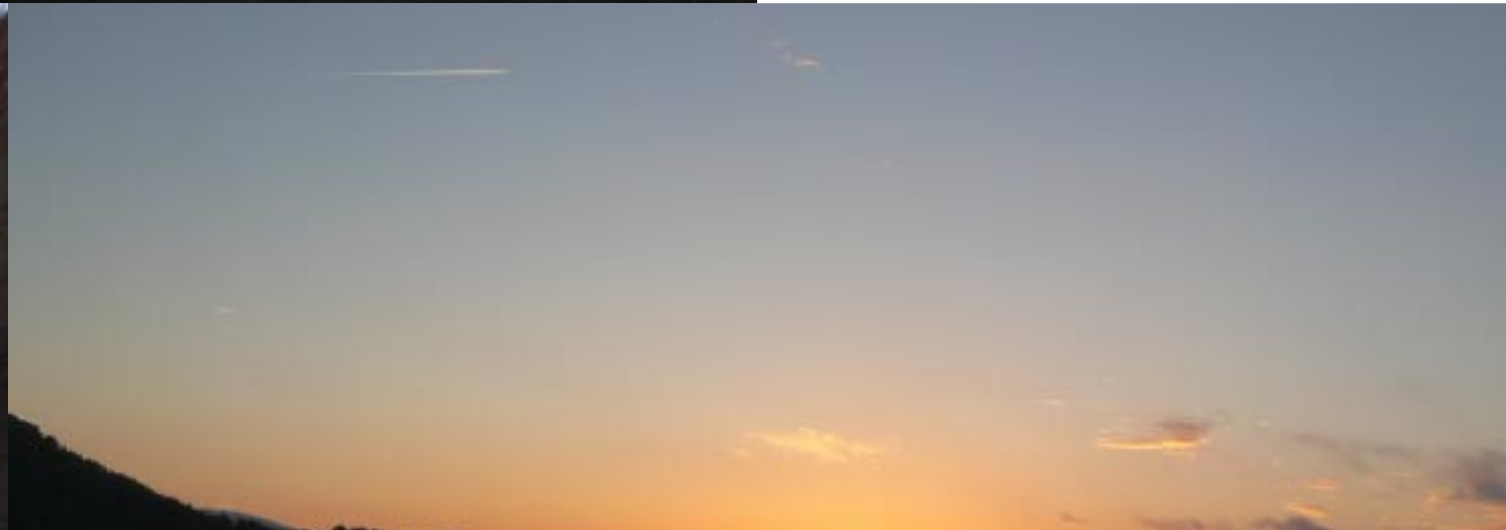

Embassament de la Embarcaderos.

11-12-2010. Cofrentes - Oloron-Ste. Marie.

Om half zeven zijn we al op en zien het dus na het ontbijt langzaam licht worden. Om 7.55 zijn we dan ook al weer op pad. De lucht is helemaal helder. Pas op de N330 (8.15) komt de zon op boven de vlakte met vele wijngaarden. Zij die grote roestvrij-stalen opslag tanks in Pedrones voor wijn? In de verte voor ons zien we zeer donkere wolken.

Zonsopkomst.

Kernenergiecentrale.

Requena.

We zien diverse bodegas, zoals die van Covenas in Requena (8.40). Om 9 uur bij een Repsol station 3 km voor Utiel de butanotank voor een volle omgerolen, maar i.v.m. de koude terugreis de groene propaanfles aangesloten. Steeds rijden we vrij dichte mist in als we omlaag rijden en er weer uit wanneer we naar boven gaan.

Wijngaarden in de mist.

Zo is het helder in Sincarcas en mistig als we het dorp weer uit gaan. Opmerkelijk daar is de witte regenboog van mist, die 180 graden rond gaat.

Sincarcas.

Mas de Jacinto.

Prachtige dalen en grillige rode zandsteenformaties wisselen elkaar af.
 Om 10.20 rijden we langs de Rio Turio af door het dorpje Libros.
 Opvallend in dit Turiodal zijn de vele populieren, die keurig in het gelid staan.
 We zoeken in Teruel (een mooie stad, waar we beslist eens moeten gaan kijken) een supermarkt op. De ALDI levert de nodige mondvoorraad voor onderweg en wat flessen wijn voor thuis.

Libros.

Libros aan de Rio Turia.

Rotsformaties net voor Villel.

Teruel.

Teruel.

Teruel.

We rijden lange tijd door gebied dat rood is gekleurd door zwaar ijzerhoudende grond en gesteente. Dat contrasteert mooi met de blauwe lucht, als de mist weer eens weg is.

Bottorita voor de Llanos de la Plana.

Na Teruel komen we over een hoogvlakte tussen twee bergruggen in. Uitgestrekte graanvelden zijn er hier. Om 12.30 - 13.05 hebben we de lunchpauze op een parking bij een eenzame Repsolpost: Venta del Cuerno.

Na de pas Puerto de Paniza komen we opnieuw op een hoogvlakte, die zwaar onder de smog ligt. Het is windstil, zodat de uitstoot tussen de bergen blijft hangen die ook deze vlakte omgeven.

Bij Zaragossa rijden we opnieuw de mist in, zodat we niets van die stad zien.

Om 14.25 tanken we in Zuera, waar ik maar de dikke trui aantrek, het wordt namelijk beduidend frisser hier.

Huesca.

Net voor Huesca trekt de mist weer op en zal verder achterwege blijven.

Sierra de Guara.

Sierra de Guara.

Het gaat dan noordwaarts naar de Puerto de Monrepos (15.15) met direct daarna een grandioos uitzicht op een brede rij besneeuwde Pyreneeetoppen.

Puerto de Monrepos (1280 m).

Na Jaca (15.55) rijden we onder aan de voet van enkele van die witte bergen. Schitterend natuurlijk. 20 minuten later stoppen we in Villanua voor een kop thee en foto's.

Pyreneeën.

Pyreneeën.

Villanua.

Villanua.

Door dit prachtige dal gaat het naar de Somport tunnel (16.25), waarna we 10 minuten later de Franse grens passeren. Na 6803 km in het totaal.

Op diverse plaatsen zien we picknickplekken in dit spectaculair smalle dal en het begint al aardig donker te worden. We rijden door tot Oloron- Ste. Marie waar we de camping opzoeken. (Tegen zes uur.)

Frankrijk!

Dal van de Gave d'Aspe.

In tegenstelling tot onze informatie is de camping en daarmee ook de camperplek daarvoor gesloten. We hebben echter geen zin in de donkerte verder te gaan en blijven dus op een kleine parking langs de weg daar. Na schrijven, foto's bewerken en bekijken gaan we tegen elfen onder zeil. Morgen meer.

Sarrance.

Oloron-Ste. Marie - Argenton-s-Creuse.

Net voorbij Gave d'Oloron.

12-12-2010.

Oloron-Ste. Marie - Argenton-s-Creuse.

We moeten ijs van de buiten- en de binnkant van de voorruit krabben voor we weg kunnen rijden.

Om 7.55 rijden we dan in het donker weg. Het gaat direct verkeerd: In de richting van Bayonne! We "lossen" dat op door later via Mont-de-Marsan naar Marmande te rijden.

Maar dat zijn wel smalle tijdverslindende weggetjes. De D947 langs Gave d'Oloron (dit vestingstadje moeten we onthouden) af laat wel de nodige kastelen en manoirs zien.

Orthez.

Orthez.

Spaanse anijskoeken.

Vlak voor Marmande.

Lanen met platanen, Seyches.

Eymet.

Bergerac aan de Dordogne.

Bergerac aan de Dordogne.

Bergerac aan de Dordogne.

Net voor Mont-Marsan zien we 5 reeën vlak bij de weg op een stukje grasland staan.

Om 10.40 stoppen we even aan het zwemmeer vlak voor Casteljalous, dat we al kennen. Om 11.05 lozen we water en WC op de camperplaats in Casteljalous.

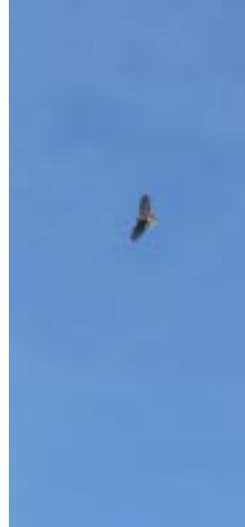
Een goed half uur later steken we bij Marmande de Garonne over. We rijden om deze stad heen over een nieuw deel van de N933 in de richting van Bergerac. Steeds zien we roofvogels langs de weg, die zo te zien dus op verkeersslachtoffers uit zijn. Ik zie bijvoorbeeld een gladharige roestbruine marterachtige liggen, een grote. In Bergerac lunchen we aan de Dordogne en wandelen een klein stukje langs het water om de benen te strekken.

Naast de N211.

Om 13.20 gaan we door. In het begin van deze N211 zien we veel kastelen, manoirs en autoverkopers. Van die laatste opmerkelijk veel bijeen. Sorges claimt dat 's werelds beste truffels in de Périgord gevonden worden. (14.30)
Eindelijk krijg ik één roofvogel op de foto.
Aan het begin van de A20 net na een korte stop, tanken we weer eens voordat we naar onze eindbestemming in Argenton-s-Creuse rijden.

Sorges.

Sereilhac.

A20.

Argenton-s-Creuse.

We komen om half zes op het Place du Champ de Foire aan in Argenton. Het is dus al weer nagenoeg donker geworden als we een rondje door dit heel aardige stadje lopen. Vooral de gebouwen tegen de rivier aan, zien er zeer pittoresk uit.

We staan vlak bij een mobiele pizzabakker en dus gaan we daar een maaltje bestellen. Een "Regina" en een "Fruitys de mer". We kunnen ze echter pas om 19.40 ophalen. Geen probleem.

Argenton-s-Creuse (F) - Waalre (NL).

13-12-2010. Argenton-s-Creuse (F) - Waalre (NL).

Na een warme nacht in een dubbele slaapzak, vertrekken we om 7.40 voor een lange rit naar huis. (7376 km)

10 minuten later gaan we de A20 op. Via Châteauroux en Issoudun over eindeloze witgerijpte vlaktes in de richting van Bourges. Net voor Charost zien we een vos bakkelijen met enkele kraaien.

Om 9.00 steken we in St. Florent de Cher over.

D151.

D151.

D151.

D151.

Cher in St. Florent-s-Cher.

D940.

Aubigny-s-Nère.

Aubigny-s-Nère.

Gien aan de Loire.

Op de D20 (verbindingsweg tussen D944 en D940, na Châteauroux) zien we een grote drijfjacht aan de gang. Aubigny-s-Nère heeft een dikke kerk en een leuke dorpsstraat. Bij Gien steken we de Loire over (10.30).

N60.

Paron.

Pont-s-Yonne.

In de schaduw in sneeuw blijven liggen.

D411.

We pauzeren een klein uur later in de buurt van St. Sépulcre boven een weids dal.
Via Sens rijden we naar de Yonne zien daar het Viaduct de la Vanne (helaas alleen slechte foto's). In de buurt van een kerncentrale steken we de Seine over.

Kernenergiecentrale.

Seine.

Wijngaarden voor Sézanne.

Château Montmor.

Epernay.

Opnieuw een pauze 11 km voor Sézanne met zicht over lager gelegen vlaktes. (13.05-13.30) De lucht is intussen al een tijd volledig opgeklaard.

14.10 zien we Château Montmor, die we nog van eerder kennen. 20 minuten doorkruisen we Epernay, dat een mix van mooie en lelijke dagen laten zien.

Even later steken we de Marne over.

Epernay.

Epernay.

Zicht vanaf Montchenot op Reims.

Reims.

Via (de?) Montchenot, met zeer goed uitzicht over de stad, gaat het naar Reims. Het gaat dwars deze grote stad door. Op de D966 krijgen we door een passerende auto een kei (?) tegen de voorruit, waar een half bolletje van 1 cm doorsnee uit geslagen wordt. Als even later de zon heel laag staat is het net of er een microgloeilampje in brandt. Balen is dat. We plakken er een Carglass-sticker erover heen. Iets later fotografeer ik eindelijk eens een roofvogel die vlak naast de weg zit. Helaas ligt de focus op die sticker!

Reims.

Koud hè.

Buts in de ruit.

Dizy-le-Comte.

Dizy-le-Comte.

Verkeerde focus.

In de ondergaande zon rijden we door een lange reeks van kleine dorpen naar Maubeuge.

Église St. Martin in Vigneux-Hocquet

Omgeving Hary.

Étréaupont.

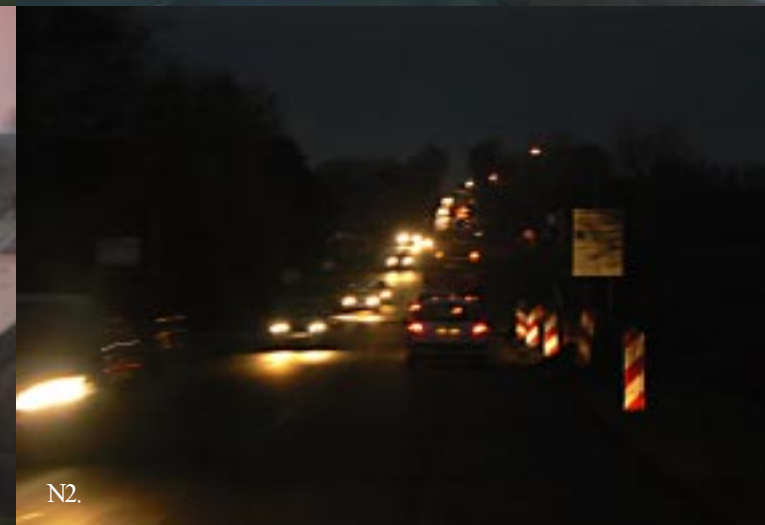
Étréaupont.

Étréaupont.

Étréaupont.

N2.

Maubeuge.

We hadden nog nooit van deze best grote stad gehoord. Maar we zullen hem niet gauw vergeten, doordat het een crime is om er in te komen. De toegangsweg is half opgebroken en dus kan het verkeer er maar beurtelings door. Door het tijdstip van de dag duurt het van 17.15-17.50 voor we er door zijn. Mede doordat de uitgangsweg eveneens half opgebroken is. Eindelijk rijden we België in. Net na Bergen (Mons) moeten we tanken (•1,30/l !!!) We eten in het restaurant bij dit Q-8 station wat alvorens door te gaan. Tussen Zaventem en Machelen bij Brussel staat het verkeer vast vanwege een defecte vrachtwagen. Na Antwerpen begint het te regenen, die bij de Nederlandse grens in sneeuw overgaat. Na 8185 km komen we dan pas om 21.30 uur thuis aan. Toch maar even de spullen binnen halen. Wat een dag!

Tankstation net na Mons (B).

